

Abstrakt

Letouni (Chiroptera) jsou obvykle chápáni jako skupina, která je významně ohrožena ničením stanovišť spojeným s lidskou činností. Ve středoevropské krajině však významná část druhového spektra využívá úkryty v lidských stavbách, přičemž u některých druhů jsou přírodní úkryty marginální či prakticky neznámé. Vzhledem k vazbě velké části našich netopýrů na fragmentované prostředí a v souvislosti s dlouhodobým vlivem člověka na středoevropskou krajinu se nabízí otázka, zda není alespoň pro část našich druhů vliv člověka skrze poskytování vhodných úkrytů spíše pozitivní. Na základě analýzy vlivu struktury krajinného pokryvu a členitosti krajiny na densitu, diverzitu a populační strukturu netopýřích společenstev získaných pomocí standardizovaných odchytů do sítí v rámci nízko položených (do 500 m n. m.) oblastí České republiky (celkem 204 lokalit, 3585 jedinců, 22 druhů netopýrů) bylo zjištěno, že i když jsou reakce druhově specifické a několik druhů vykazuje pozitivní vazbu na lidskou zástavbu, tak většina druhů spoléhá na rozlohu listnatého lesa a další člověkem nezasažené biotopy, jako jsou vodní plochy. Navzdory našemu očekávání se ukázalo, že nejvýznamnějším prvkem určujícím přítomnost různých pohlaví je členitost krajiny.

Klíčová slova: Letouni, Chiroptera, fragmentace, Evropa, mírný pás